

Łaźnia Miejska

Po drugiej stronie ul. Piątkowskiej widzimy majestatyczny budynek Łaźni Miejskiej projektu Władysława Horodelskiego. Utworzenie miejsca do kąpieli i pływania było priorytetem władz miejskich, a celem poprawa warunków higienicznych zgierzan – zaledwie 1% mieszkań posiadało wanny. W 1926 r. władze miejskie skorzystały z oferty amerykańskiego koncernu Ulen & Company. Ten budowlany potentat w latach 20. realizował inwestycje infrastrukturalne w wielu polskich miastach . Umowa w Zgierzu dotyczyła zaprojektowania i wykonania budowy kanalizacji, wodociągów, hal targowych i rzeźni. Do prac mieli być zatrudnieni niemal wyłącznie lokalni mieszkańcy. Łaźnię Miejską oddano do użytku w lutym 1929 r. Posiadała halę z basenem, wyposażoną w filtry antybakteryjne i nagłośnienie Philipsa, sale kąpielowe z wannami i natryskami, saunę, gabinet masażu, taras do kąpieli słonecznych, szatnie, toalety, a nawet specjalne łaźnie dla psów. Swoje miejsce znalazły tu także magiel, prasownia, suszarnia i zakład fryzjerski.